

Wat wordt in de Bijbel bedoeld met “U bent goden” in Psalm 82:6 en Johannes 10:34

Zijn christenen kleine goden zoals sommige predikers als b.v. Kenneth Copeland zeggen? Of zijn ware christenen zelfs “zonen van God”.

Laten we eerst eens kijken naar Psalm 82, de psalm die door Jezus wordt geciteerd in Johannes 10:34. Het Hebreeuwse woord dat in Psalm 82:6 vertaald wordt met “goden” is elohim. Dit woord heeft meestal betrekking op de ene ware God, maar het kan ook op andere manieren worden gebruikt.

In Psalm 82:1 staat: “God staat op in de hemelse raad, hij spreekt recht in de kring van de goden.”

Uit de volgende drie verzen wordt duidelijk dat het woord “goden” betrekking heeft op rechters en andere mensen die een rol vervullen op het gebied van gezag en rechtspraak. Wanneer een menselijke bestuurder een “god” wordt genoemd, dan geeft dat drie dingen aan:

- hij heeft gezag over andere mensen,
- de macht die hij als burgerlijk gezaghebber uitoefent moet gevreesd worden, en
- hij ontleent zijn macht en zijn gezag aan God zelf, die in vers 8 wordt voorgesteld als de rechter over de hele aarde.

Het gebruik van het woord “goden” om mensen aan te duiden is zeldzaam, maar staat ook in het Oude Testament. Bijvoorbeeld, toen God Mozes naar de farao stuurde, zei Hij: “Ik zal ervoor zorgen dat jij als een god voor de farao staat” (Exodus 7:1). Dit betekent niets anders dan dat Mozes, als boodschapper van God, Gods woorden sprak en daarom Gods vertegenwoordiger naar de koning zou zijn. In Exodus 21:6 en in Exodus 22:8, 9 en 28 wordt het woord Hebreeuwse woord “elohim” vertaald met “rechters”. **Het woord God betekent Rechter en Bestuurder.**

Waar Psalm 82 op neerkomt, is dat aardse rechters moeten handelen vanuit onpartijdigheid en ware gerechtigheid, omdat zelfs rechters ooit verantwoording moeten afleggen aan onze Opper Rechter. **Psalm 82 verzen 6 en 7 waarschuwen menselijke bestuurders dat ook zij beoordeeld zullen moeten worden: “Ooit heb ik gezegd: 'U bent goden, zonen van de Allerhoogste, allemaal.' Toch zult u sterven als mensen, ten val komen als aardse vorsten.”** Deze passage legt uit dat God mensen heeft aangesteld in gezagsposities waarin zij onder de mensen als goden (rechters en bestuurders) worden beschouwd. Maar zij mogen niet vergeten, al zijn zij vertegenwoordigers van God in deze wereld, dat zij zelf sterfelijk zijn en uiteindelijk verantwoording zullen moeten afleggen aan God over de manier waarop zij dat gezag hebben gebruikt.

Laten we nu eens kijken hoe Jezus deze passage gebruikt. Hij had zojuist beweerd dat Hij de Zoon van God was (Johannes 10:25-30). De ongelovige Joden reageren hierop door Jezus van godslastering te beschuldigen, omdat Hij beweerde God te zijn (vers 33). **Jezus citeert vervolgens Psalm 82:6, waarmee Hij de Joden eraan herinnert dat de Wet naar gewone mensen verwijst als “goden” – al zijn het mensen met gezag en aanzien.**

Wat Jezus hiermee wil zeggen is het volgende:

jullie beschuldigen mij van godslastering op basis van mijn gebruik van de titel “Zoon van God”; maar jullie eigen Schriftteksten gebruiken diezelfde terminologie voor bestuurders in het algemeen. Als jullie mensen die een door God gegeven functie vervullen als “goden” beschouwen, hoe veel meer kan die Ene die God heeft gekozen en gezonden als zodanig beschouwd worden (verzen 34-36)?

Jullie zullen als God zijn, zei de duivel.

In schril contrast hiermee staat de leugen van de slang tegen Eva in de Hof van Eden. Zijn uitspraak,

“God weet dat jullie de ogen zullen opengaan zodra je daarvan eet, dat jullie dan als goden zullen zijn en kennis zullen hebben van goed en kwaad” (Genesis 3:5), was **een halve waarheid**. Hun ogen werden geopend (vers 7), maar zij werden niet als God.

Sterker nog, zij verloren hun gezag in plaats van gezag te verkrijgen. Satan bedroog Eva voor wat betreft haar mogelijkheid om als de ene ware God te worden en hij was dus een leugenaar. Maar Jezus verdedigde Zijn bewering dat Hij de Zoon van God was op basis van Bijbelse gronden: in bepaalde zin kunnen invloedrijke mannen gezien worden als goden en daarom heeft de Messias het recht om deze benaming op Zichzelf toe te passen. Maar menselijke wezens zijn geen “goden” of “kleine goden”. Wij zijn niet God. God is God en wij, die Christus kennen, zijn Zijn kinderen.

Er zijn groepen gelovigen die verstrikt zijn in de kleine goden doctrine die uit de koker van satan zelf komt. (Genesis 3:5) Die leer is erg populair bij welvaartspredikers in de VS zoals Benny Hinn en Creflo Dollar. Creflo Dollar vergeleek – net als Paauwe doet – de Drie-eenheid met dieren: “Als katten samenkomen, brengen ze katten voort. Als paarden samenkomen, brengen ze paarden voort. En mag je op basis van Psalm 82 zomaar stellen dat mensen ‘goden’ zijn, zoals aanhangers van de ‘kleine goden-leer’ doen? Op z’n minst kun je stellen dat die uitleg nogal omstreden is. God heeft de mens gemaakt naar Zijn beeld. Dat betekent dat we op Hem lijken, maar niet dat wij als God zijn. Door het offer van Jezus kunnen we God kennen, maar niet God zijn. Er is maar één God! En was het niet juist het verlangen om als God te zijn dat leidde tot de zondeval?

Deze predikers geloven dat Adam een kopie van God was. Toen Adam zondigde, werd hij verbannen en zo verloor ook God Zijn wettige recht op deze aarde. Satan is de rechtmatige eigenaar van de wereld geworden. Door Jezus krijgen mensen hun goddelijkheid terug. Ze zijn opnieuw god, zoals Adam dat ooit was. Daarom hameren ze zo op rijkdom en gezondheid. Want goden kunnen niet arm zijn of ziek.” Maar is dit niet een zeer listige misleiding en diepe leugen van satan?

Krijgt deze theologie ook in Nederland steeds meer voet aan land? In ieder geval is het belangrijk om deze oproep van Johannes heel serieus te nemen: “Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn.” (1 Johannes 4:1)